

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-7 У. 2457/13
Дана 19.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиле А.А. из ..., коју заступа Ђорђе Калањ, адвокат из Новог Београда, Булевар др Зорана Ђинђића бр. 45в/II/9, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА и ПРИВРЕДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије), 08 број 112-01-1/21-2013 од 09.01.2013. године, у предмету удаљења са рада, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је приговор тужиле, царинског службеника Управе царина, Царинарница ..., изјављен против решења директора Управе царина број 148-III-112-07-29/2012 од 15.11.2012. године, којим је тужила, распоређена на радно место за преглед робе – виши цариник, у звању царински прегледач у ЦИ Јавна складишта ..., а привремено распоређена на радно место за првостепени царинско-управни поступак, у звању самостални царински саветник, у Одсеку за царинско-управни и прекршајни поступак, привремено удаљена са рада, почев од 22.11.2012. године, до окончања кривичног поступка, који је покренут наредбом о проширењу истраге Тужилаштва за организовани криминал број КТИ 11/12 од 31.10.2012. године и одређено да за време привременог удаљења са рада тужилци

припада накнада зараде у висини 1/3 месечне плате коју је остварила за месец пре привременог удаљења.

У тужби поднетој Управном суду дана 19.02.2013. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је тужени у поступку доношења оспореног решења учинио битне повреде правила поступка из чл. 125. став 1. и чл. 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Наводи да је у приговору истицала да првостепени орган није на поуздан начин утврдио да је у њеном поступању било повреда царинске службе у периоду за који се терети, није требало само да прихвати одлуку тужилаштва о истрази, већ да цени све чињенице конкретних царинења на која контролни органи нису имали примедбе. Истиче да се нигде не наводи који је конкретан пропис као царински службеник евентуално повредила, нити се наводи конкретан доказ из ког таква сумња произлази, да је у међувремену Тужилаштво за организовани криминал донело наредбу КТИ бр. 11/12 од 23.11.2012. године, о обустави истраге против тужиље за кривично дело – удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4., у вези са ставом 2. КЗ. Указује да је високостручан и савестан царински службеник и да њено присуство на раду не би штетило интересу царинске службе и јавном интересу. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и обавезе туженог да јој накнади трошкове управног спора, за састав тужбе у износу од 30.000,00 динара.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

По оцени Управног суда, оспорено решење је у свему правилно и на закону засновано.

Из списка предмета и образложења оспореног решења, произлази да је против тужиље, царинског службеника Управе царина, Царинарница ..., распоређене на радном месту за преглед робе – виши цариник, у звању царински прегледач у ЦИ јавна складишта ..., а привремено распоређена на радном месту за првостепени царинско-управни поступак, у звању самостални царински саветник, у Одсеку за царинско-управни и прекршајни поступак, покренут кривични поступак наредбом о проширењу истраге Тужилаштва за организовани криминал бр. КТИ 11/12 од 31.10.2012. године, због постојања оправдане сумње да је извршила кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези са ставом 2. Кривичног законика, у стицају са продуженим кривичним делом злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, у вези са чланом 61. КЗ. Због саме врсте кривичног дела, првостепени орган је оценио да је у интересу државног органа да тужиља буде удаљена са рада, имајући у виду да је против ње покренут кривични поступак због удруживања ради вршења кривичних дела, у стицају са продуженим кривичним делом – злоупотребе службеног положаја. Даном 23.11.2012. године, донета је наредба о обустављању истраге у односу на једно од кривичних дела обухваћених наредбом о проширењу истраге – удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези са ставом 2. КЗ, а даном 30.11.2012. године је против тужиље подигнута оптужница због постојања оправдане сумње да је извршила кривично дело – злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези са чланом 1. КЗ, а у вези незаконитог понашања приликом увоза и царинења робе евроазијског порекла, па је кривични поступак против тужиље и даље у току.

На основу утврђеног, првостепени орган је оценио да постоји основ за примену члана 116. Закона о државним службеницима и донео решење којим је тужилу привремено удаљио са рада почев од 22.11.2012. године до окончања кривичног поступка, који је покренут наредбом о проширењу истраге Тужилаштва за организовани криминал КТИ 11/12 од 31.10.2012. године и одредио да ће јој за време привременог удаљења са рада припадати накнада зараде у висини 1/3 месечне плате коју је остварила за месец пре привременог удаљења. Тужени орган је оспореним решењем одбио приговор тужиле изјављен против првостепеног решења, налазећи да је првостепено решење правилно и на закону засновано.

Према одредби чл. 265. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 73/03...62/06) директор може да суспендује царинског службеника у складу са одредбама овог закона и акта о дисциплинској одговорности.

Одредбом члана 61. став 1. тачка 1. Правилника о правима, обавезама и одговорностима запослених у Министарству финансија и економије-Управи царина 08 број 110-00-315/2003 од 14.11.2003. године прописано је да царински службеник може бити суспендован ако је против њега покренут кривични поступак због кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом, а ставом 2. истог члана прописано је да суспензија траје до окончања кривичног поступка.

Одредбом члана 116. став 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, бр. 79/05...104/09) прописано је да државни службеник против кога је покренут кривични поступак, због кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом може да буде удаљен са рада до окончања кривичног поступка, ако би његово присуство на раду штетило интересу државног органа.

Имајући виду утврђене чињенице и цитиране законске одредбе и одредбе Правилника о правима, обавезама и одговорностима запослених у Министарству финансија и економије-Управи царина, по оцени Управног суда, правилан је закључак туженог органа да је првостепени орган исправно поступио када је тужилу привремено удаљио са рада до окончања кривичног поступка. Ово стога што је кривично дело које се тужилу ставља на терет учињено на раду у царинској служби и што је директор Управе царина, који је овлашћен да цени шта би могло да штети интересима Управе царина у сваком конкретном случају, у складу са својим овлашћењем донео одлуку да је неопходно да се тужилу, за коју постоји основана сумња да је извршила кривично дело на раду у Управи царина, односно кривично дело злоупотребе службеног положаја из чл. 359. став 3. у вези са чл. 1. КЗ, а у вези незаконитог понашања приликом увоза царинења робе евроазијског порекла, привремено удаљи са рада, имајући у виду све специфичности царинског посла и заштиту интереса царинске службе.

С обзиром на наведено, неосновани су наводи тужбе да првостепени орган није могао само да прихвати одлуку тужилаштва, већ да је требало да утврди све чињенице конкретних царинења, односно да утврди у чему се огледа повреда службене дужности коју је тужилу учинила.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су без утицаја на другачију одлуку суда. Тужилу није навела ниједну нову околност, нити пружила нови доказ, који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од

утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари.

Супротно наводима тужбе, образложење оспореног решења је у свему у складу са одредбама чл. 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001, „Службени гласник РС“ бр. 30/2010), јер садржи утврђено чињенично стање, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09).

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредби чл. 66., 67. и 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе чл. 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14), одбио захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 19.05.2016. године, III-7 У. 2457/13

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АБ/НМ